

Преюдициални въпроси

1. Следва ли да се приеме, че в понятието „условие за наемане на работа“, за което се отнася забраната на дискриминация, предвидена в клауза 4 от Директива 97/81⁽¹⁾, се включва пенсия за осигурителен стаж и възраст като уредената в испанската система за социално осигуряване, която се определя от направените осигурителни вноски от и в полза на работника през целия му трудов живот?
2. В случай че на първия въпрос се даде утвърдителен отговор и се приеме, че пенсия за осигурителен стаж и възраст като уредената в испанската система за социално осигуряване се включва в понятието „условие за наемане на работа“ съгласно клауза 4 от Директива 97/81, следва ли забраната за дискриминация, предвидена в тази клауза, да се тълкува в смисъл, че би препятствала или противоречала на национална правна норма, която вследствие от двойното прилагане на „принципа *pro rata temporis*“ изисква от работниците на непълно работно време, в сравнение с работниците на пълно работно време, пропорционално по-дълъг осигурителен период за евентуално придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер, който е пропорционално намален съобразно съкратеното работно време?
3. Като допълнителен въпрос към посочените по-горе, може ли уредба като испанската (съдържаща се в седма допълнителна разпоредба от LGSS) относно системата за социално осигуряване, достъп и изчисляване на пенсията за осигурителен стаж и възраст на работниците на непълно работно време да се счита за един от „аспектите и условията на възнаграждението“, за които се отнася забраната на дискриминация в член 4 от Директива 2006/54⁽²⁾ и самият член 157 от консолидирания текст на Договора за Европейския съюз (предишен член 141 ДЕО)?
4. Като алтернативен въпрос спрямо предходните въпроси, в случай че испанската пенсия за осигурителен стаж и възраст не се счеете нито като „условие за наемане на работа“, нито като „заплащане“, следва ли съдържащата се в член 4 от Директива 79/7⁽³⁾ забрана на всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пола, да се тълкува в смисъл, че би препятствала или не би допускала национална правна уредба, която вследствие от двойното прилагане на „принципа *pro rata temporis*“ изисква от работниците на непълно работно време (в преобладаващата си част жени), в сравнение с работниците на пълно работно време, пропорционално по-дълъг осигурителен период за евентуално придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст с размер, който е пропорционално намален съобразно съкратеното работно време?

(1) Директива 97/81/ЕО на Съвета от 15 декември 1997 година относно Рамково споразумение за работа при непълно работно време, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП) (ОВ L 14, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 35).

(2) Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена) (ОВ L 204, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262).

(3) Директива 79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 година относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване (ОВ L 6, стр. 24; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 192).

Жалба, подадена на 22 юли 2011 г. от Région Nord-Pas-de-Calais срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 12 май 2011 г. по дело T-267/08, Région Nord-Pas-de-Calais и Communauté d'Agglomération du Douaisis/Комисия

(Дело C-389/11 P)

(2011/C 290/06)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Région Nord-Pas-de-Calais (представители: M. Cliquennois и F. Cavedon)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение на Общия съд на Европейския съюз от 12 май 2011 г. по съединени дела T-267/08 и T-279/08,
- да се уважат исканията, направени от Région Nord-Pas-de-Calais в първоинстанционното производство;
- Европейската комисия да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят посочва две правни основания в подкрепа на жалбата си.

С първото правно основание Région Nord-Pas-de-Calais твърди, че Общият съд не е разгледал оплакванията му по отношение на Решение С(2008) 1089 окончателен на Комисията от 2 април 2008 г., оттеглено и заменено с Решение С(2010) 4112 окончателен на Комисията от 23 юни 2010 г. — две решения относно една и съща държавна помощ, С 38/2007 (ex NN 45/2007). Всъщност според жалбоподателя с новото решение се дава отговор на писмените му изявления в съдебното производство пред Общия съд, но без да е имал възможност преди това да бъде изслушан в ново административно производство.

С второто правно основание жалбоподателят твърди, че е допуснато нарушение на правото му на защита и на състезателното начало в административното производство, доколкото при приемането на новото решение Комисията не спазила съществени процесуални правила за издаването му. Всъщност Комисията внесла промени в анализа на вида на разглежданата държавна мярка и изменила метода за определяне на приложимите референтни лихвени проценти към момента на отпускането на държавната помощ в полза на Arbel Fauvet Rail SA.